

14N vaga general, 25N hi ha alternativa

El president Artur Mas va anunciar en el darrer ple del Parlament la fi d'aquesta legislatura. Va fonamentar aquesta decisió en un «ja n'hi ha prou» per a descriure les conseqüències de la manifestació de l'11 de setembre i el nou horitzó nacional. Però molts catalans i moltes catalanes, en aquests 21 mesos de Govern, també li han dit «ja n'hi ha prou!» a les seves injustes retallades, a la seva política econòmica, social i laboral. Unes respostes ciutadanes que CiU no ha escoltat.

En aquests 21 mesos, les seves polítiques al Govern (de la mà del PP, no ho oblidem) i la seva manera de governar han estat el problema. Les dades confirmen que el projecte classista de l'anomenat xulescament el *Govern dels millors* ha fracassat. És una realitat que a CiU li donen suport moltes persones, també de sectors populars,

però el model que han desenvolupat des del Govern ha estat el de la defensa dels interessos dels poderosos, de l'1%: la Caixa, Agbar, Abertis, les empreses elèctriques, el grup Godó, les escoles de negocis, les patronals de la salut i l'educació.

Les conseqüències de les polítiques de CiU han estat negatives per a la majoria de les persones, pel territori i l'autogovern. Cal un millor finançament, sí. Però CiU ha pres opcions que han perjudicat la qualitat de vida de la majoria de catalans i catalanes: per no fer una política d'ingressos justa i en canvi retallar en beques menjador i en polítiques actives; per implantar l'euro per recepta; per penalitzar les persones perceptores de la Renda Mínima d'Inserció i implantar noves taxes (com en el cas de la universitat); pel seu suport a la contrareforma laboral i per gene-

La manifestació del 29 d'abril a Barcelona. / Q. GARCÍA

rar més atur (250 persones perden la feina cada dia); per la pèrdua de la universalització de drets; per reduir l'autonomia de les persones i pel creixement de la pobresa. El Govern Mas no pot amagar, darre-

re la pretesa transició nacional i el pacte fiscal, el rescat demanat i el fracàs de les seves polítiques en aquests 21 mesos.

Artur Mas, davant un nou horitzó nacional, parla d'instruments d'estat. Però quina aixecada de camisa a la ciutadania després del que han fet! Després de les Llei Omnibus, del paper del seu grup assessor (CAREC), de la penetració al Govern de les escoles de negocis, dels canvis a la TV i la ràdio pública, de les privatitzacions i el maltractament a la funció

pública, de la venda d'empreses i equipaments públics... Ara demanen estructures d'estat, però en aquests 21 mesos no han fet altra cosa que liquidar-ne. Quina nova mostra d'incoherència!

Una altra política és possible i necessària. El 14 de novembre els sindicats catalans, espanyols i europeus ho faran palès en la vaga general ciutadana front les polítiques fracassades dels governs de CiU i del PP, i de la UE. Una resposta laboral i cívica molt important, per a frenar tanta injustícia i insensibilitat cap a les persones. I una resposta necessària perquè es doni un gir a les polítiques d'austeritat dogmàtica que fan créixer l'atur, enfonsen l'economia i no garanteixen liquiditat a empreses i famílies.

Una altra política és possible i necessària, també, després de les eleccions catalanes del 25 de novembre: amb propostes pensant en les persones i el territori. La meua experiència al Parlament em confirma que si hi ha voluntat política, hi ha alternativa: fiscalitat justa, nou model productiu i creació d'ocupació, estat del benestar i serveis públics i una Catalunya ecològica. Unes alternatives socials i econòmiques per la majoria dels catalans i catalanes. El 25N ens toca decidir: pels drets socials i nacionals.

Jordi Miralles és vicepresident de la coalició ICV-EUiA.